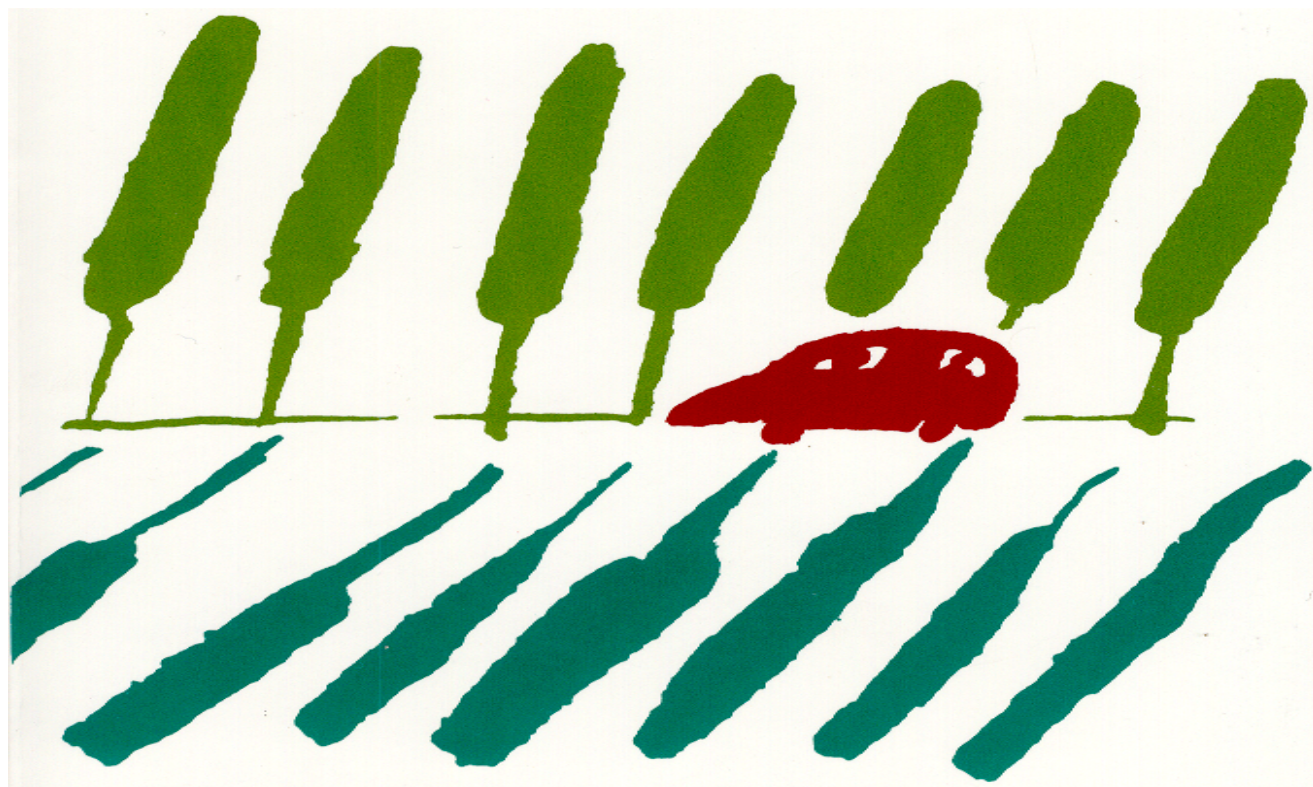

Crèdit: Català

Professora:

Quim Monzó ———
—— *Olivetti, Moulinex,
Chaffoteaux et Maury*

Introducció a l'autor i l'obra

Quim Monzó i Gómez (1952–), escriptor espanyol en llengua catalana. Àmpliament traduït, la seva obra narrativa, lluent i divertida , el situa en el primer pla de la literatura actual.

Nascut a Barcelona, ha treballat com dissenyador gràfic, corresponsal de guerra, guionista cinematogràfic i radiofònic. Ha declarat, malgrat tot, la seva preferència per l'ofici de narrador, que no l'obliga, diu, a retrocedir ni un sol mil·límetre de la seva visió personal del món, ni de la manera com entén que deu expressarla. Els seus llibres de relats: *Uf*, va dir ell (*Uf*, dijo el, 1978),...*Olivetti, Moulinex, Chafoteaux et mary* (1980), *L'illa de*

Maians (La isla de Maians, 1985), El perquè de tot plegat (El porqué de las cosas, 1993), Guadalajara (1996), van constituir un dinàmic transcórrer de situacions que, a partir de un plantejament sovint sorprenent, recreen amb simplicitat i vigor temes de literatura de sempre: la soledat irreductible de l'ésser humà (filtrada en tot tipus de relacions amoroses), la problemàtica organització de la societat (marcada per la irracional projecció de eslògans polític-cultural, per el consumisme, per l'agressivitat), la discreta però continua presència de la mort.

•Petit resum i comentari dels temes tractats al llibre

–Primer capítol: Redacció

Podem observar com tracta un tema molt proper a molta gent com poden ser les disputes familiars, que tant trastornen a vegades a nens que creixen en un ambient així. Apareix també la mort representada en la figura del pare, que dona mort la mare quan discuteixen per darrera vegada, sense que el fill s'assabenti del que ha passat realment degut a la seva immaduresa. Sens dubte es un aspecte tràgic, que per altra banda es totalment indirecte ja que en cap moment se'ns diu que l'hagi mort el pare però la forma d relatar els esdeveniments per que el pugem deduir nosaltres resulta mes creïble i emocionant fent que el lector s'interessi per l'argument i estigui enganxat fins a final el conte.

–Segon conte: Thomson, Braun, Corbero, Philisave

En aquest conte ens trobem un cas menys comú, on un escriptor fa un viatge per poder apartar-se de la societat i llibreria la seva ment per poder inspirar-se, però no compta amb que els aparells domèstics intentaran que no pugui acomplir amb el seu objectiu . Malgrat tot a mesura que anem llegint notem l'impotència del personatge com si fos la nostra mateixa fins arribar a un punt en que som nosaltres els que ens posem nerviosos es un relat molt divertit, i hom es pot identificar per els accidents domèstics que pateix en Pol, que a qui no li h passat algun cop, per tant en son clars els aspectes irònics que posseeix, fent gairebé una espècie de critica a la modalitat de viure que gairebé ens porta a dependre de les maquines, i si be aquestes no funcionen s'acaba el nostre benestar.

–Tercer conte: Préssec de poma

Aquest conte mig paranoic ens situa a un cinema de barri on un noi aparentment normal, mentre veu una pel·lícula s'enamora, si mes no, es fixa en una noieta amb la que acabarà dormint i la qual continuarà veient a tot arreu fins que la cosa es converteix en una mena de malson neuròtic on qualsevol rostre que veu es ella, el desenllaç però es encara mes sorprenent i mes torbat que el conte en si, en aquest conte es torna a tractar la mort però d'una manera mes característica i estrambòtica per tant menys comú.

–Quart conte: La dama salmó

Un conte d'amor no apte per a nens on intervé també la sorpresa d'un home que viatja en vago de tren en un compartiment i veu com sense ni saber com acaba agafat de la ma d'una desconeguda estrangera mentre aquesta li posa la cama a sobre la seva, aquest actua amb incertesa i ens la transmet a nosaltres, es una situació extravagant on l'autor se centra en enfocar la inseguretat de l'home davant la dona i a mes una dona que ha donat el primer pas, ens podem trobar també davant d'una espera desesperant on el noi espera el moment de quedar-se sol per actuar i veient que no es torna a replantejar un altra idea...

Finalment quan sembla que es decideix la dona baixa en la mateixa estació, es descendeix i se'n va. Ell triga uns segons, i pensà que havia d'anar amb ella, però quan sortí es va trobar perdut. Va veure com l adona del seus somnis abraçava a un home besava a un nen i pujava a un cotxe. Es torna al tren abans de perdre'l.

–Cinquè conte: Cacofonia

En aquest curt, podem llegir la història d'un noi que sembla amargat de la vida i de la rutina, mentre viatja en cotxe per arribar al que sembla ser una cita amb una amiga, provocarà diversos accidents intencionats. Quan arriba a la cita segueix el seu estat d'ànim i mentre la seva amiga xerra ell s'imagina agafant en cotxe i temeràriament agafar diversos destins on podrien acabar molls, finalment agafem el cotxe i comencen a travessar Balma en sentit contrari i van acabar al final de la via mirant tot recolzats a una barana

–Sisè conte: Globus

Un noi que s'ha passat vint anys treballant a un circ finalment l'abandona, amb ganes de viure una vida sedentària va acceptar una oferta de treball com a funcionari. Vint anys més tard es va adonar que no vivia feliç i va tornar a la vida de viatger, deu anys després ja s'havia acorregut la meitat de la meitat del planeta, no hi havia lloc on no hi hagués estat algun cop, però es pregunta de que li servia si no es recordava dels llocs on havia anat. A partir d'aquí el personatge comença a perdre el cap i va perdent la memòria gradualment fins que no sap ni tan sols com es diu i ni que es un tren, el lector es pot fer la idea de que això són conseqüències de l'edat potser una demència senil, de totes formes es podria dir que el tema que es tracta aquí és la melancolia i potser el patiment de perdre aquests records tan especials, el sentiment que pateix el personatge es transmet a nosaltres i potser ens fa recordar a les típiques vacances d'estiu que tothom s'ho passa tan bé i que després recordem tan melancòlicament.

–setè conte : El nord del sud

Un anònim; N ens apareix nerviós i desfet, pel que em puc imaginar l'ha jugat una mala passada a la seva companya amorosa, que no es sap si és xicotona o parella de fet, però res no es diu clar. Finalment la dona: S apareix i fa com si res després que N ja havia analitzat els avantatges i inconvenients d'estar sol però recerca els avantatges i es queda content.

–Vuitè conte Trucs

Un noi, l'Enric comença a rebre trucades porques. Al començament no li dona importància però a poc a poc es converteixen en una obsessió fins al punt en que quan la veu li diu que no el truca més ell intenta esbrinar d'una manera ben ximple i desesperada el seu número de telèfon fins al punt en que l'han de tallar la línia perquè no paga els rebuts, i finalment es converteix en un moros que va demanant diners per poder pagar la línia, convençut de que la veu li tornarà a trucar.

–Novè conte: Nines Russes

S'explica una escena que no acaba d'una pel·lícula, la gent xiula i es queixa el representant del cinema demana disculpes i diu que a l'entrada tornaran els diners, un home, diguem-li x, ja que no diuen el seu nom, es torna cap a casa escoltant la radio. Al dia següent s'aixeca, es dutxa, esmorza i se'n va a treballar amb el cotxe, l'home és actor, es repeteix l'escena del cinema l'actor cau a terra i un dels espectadors també. Es veu clar perquè la pel·lícula no havia continuat al cinema, però no es tan tan clars altres qüestions les quals no tenen lògica. L'acció final de l'home representant el que succeeix al cinema és inesperat .

–Desè conte: To Choose

Un home es troba malament no sap el que li passa o almenys fins més tard, demana plegar abans del treball, arriba a casa i comença a fer feines, el malestar no li passa. Fins que va aconseguir formular-s'ho a ell mateix: volia matar a algú. Decidit ho va planejar tot i després d'un intent fallit per compassió se'n va anar lluny i a una casa va materialitzar la seva idea. Aquest conte ens mostra com un home qualsevol sent desig de matar, i ho reconeix, però no es reprimeix i porta a cap el seu desig o necessitat. Es podria interpretar com una crítica grotesca de la societat, on la gent gairebé mai diu el que pensa si no el que els altres volen escoltar, ni tan sols són sincers amb ells mateixos. Reconèixer que hi ha una part de nosaltres que ens sembla malvada i que no

aconseguim associarla amb nosaltres, es un plantejament que poca gent es fa quan te desitjos d'aquesta classe, i simplement se'ls reprimeix.

–Onzè conte: La carta

Un home es suïcida per l'abandonament de la seva exnovia, aquesta li respon una carta, després que ell li envies moltíssimes, amb una on el tracta com el més baix que existeix, i es descarrega amb ell d'un manera desmesuradament cruel, desgraciadament amb molts fets que podrien ser possibles. Es un relat que podria passar realment i això ens deixa reflexionant sobre coses entre d'elles com es de fàcil de passar de l'amor a l'odi i de deixar a una persona a la vora del suïcidi .

–Desè conte: Quatre Quarts

La puntualitat es una característica de les persones que pot ser negativa o positiva, però tot això es relatiu, com es pregunta l'home d'aquest conte també ens podríem preguntar nosaltres si la puntualitat es pot considerar la persona que sempre arriba mig hora abans. Ens explica tot un ritus per fer l'espera més amena. A continuació ens narra la seva experiència vívida, en la qual queda amb una amiga que no s'arriba a presentar però en canvi es troba amb la seva exnovia, amb la qual es cita al dia següent i tampoc apareix però aquest cop a qui es troba es a l'amiga del dia anterior tornar a quedar i torna a passar el mateix, i li succeeix durant un mes fins que un dia es troba al exnovia de la seva exnovia i treuen la conclusió de que era un complot mundial per després assetjar el cop final on la societat passaria de ser patriarcal a ser matriarcal, es citen per al dia següent, no acudeix a la cita, no esta ebri.

–Tretzè conte: Un cinema

Troblem un home davant d'un cinema descrivint-lo, finalment decideix entrar i es la mateix taquillera qui li va tallar les entrades, l'acció dintre del cinema es desesperant entre la nefasta qualitat de la pel·lícula i la pesadesa de la gent en fer nosa arriba el punt en el que decideix marxar, però quan arriba a casa es troba amb que h perdut les claus i ha d refer les passes cap a al cinema, per sort troba les claus abans d'arribar però aleshores passa alguna cosa que a mi encara no em queda clara i es que decideix anar al cinema i treure's alguna cosa de sobre com si fos una carrega, a més tot s'embolica més amb el comentari ¿Tinc por dels fantasmes?.

–Catorzè conte: El regne vegetal

Aquest cop un noi sembla ser que jove ens explica els seus esforços en ser depravat com de petit ho somiava i com ho aconsegueix. Ens explica l'ultima on troba a una noia que li agrada surt amb ella a passejar i finalment la duu a casa, a l'endemà es convenç de que es un cràpula i torna a quedar amb la intenció d violar-la però es troba amb un inconvenient la noia te un trastorn psicològic extrem en el que es convenç ella mateixa de les coses, aleshores no pot penetrar-la. Acaba sortint amb ella i ella l'estima a ell, ell l'intenta convèncer de la perversitat i la depravació però quan hi pensa com es ella li entra la por de si això no es girarara en contra seu. El tema es atrevit i original la depravació del noi junt amb els problemes de la noia resulten d'allò més divertit i el final ens deixa amb ganes e saber com continuarà allò.

–Quinzè conte: Oldeberkoop

Es un veritable monòleg d'una noia que no sembla estar molt centrada i li dona molt a les drogues, el seu amic no fa res mes que escriure i ella no li fa cas fins que s'adona de que escriu tot el que ella diu repetint-lo paraula per paraula. Es un capítol original i l'acció es ben quotidiana, es a dir, aquesta mena de persones que no es callen ni sota l'aigua i que a més no diuen res interessant perquè si com a mínim ho fessin se'ls escoltaria algú.

•Aspectes mes interessants

El que més m'h ainteresa i sorprèn és la varietat de temes que tracta l'autor i amb quina facilitat ho fa tot tan creïble. També m'han semblat molt interessants els temes paranoics que costen d'entendre el que hi ha darrera (si és que hi ha alguna cosa) com el capítol de *préssec de poma* que ha sigut un dels que més m'ha agradat, no puc dir el que més ja que tot el llibre en si m'ha agradat moltíssim. M'ha semblat també interessant respecte els temes, que la majoria del que escriu són coses domèstiques i es en aquestes, és aquest el motiu pel qual resulten tan creïbles, on surgen els fets inesperats i estranys encara que molts d'ells són casos que segurament han succeït com m'imagino el cas de *La dama del salmó*, *La carta*, o *Trucs*.

•Conclusió personal

Els contes de Quim Monzó són d'un estil desenfadat, divertit i fresc, encara que hi ha alguns contes realment de característiques depressives que porten als personatges a actuar d'una manera desesperada i a vegades paranoica i dement. Molts dels contes ens deixen reflexius i més que per reflexionar ens fan fer-nos preguntes, són clarament crítiques socials a la en general, potser a la rutina o a l'aburriment.

•Index de capítuls

- Redacció
- Thomson, Braun, Corberó, Philishave
- Préssec de poma
- La dama salmó
- Cacofonia
- Bessonada
- Globus
- El nord del sud
- Trucs
- Nines russes
- To choose
- La carta
- Quatre quarts
- Un cinema
- El regne vegetal
- Oldeberkoop

Editat per Quaderns Crema.

Col.lecció: Biblioteca Mínima de Butxaca, 4.

Planes: 141.

Data de la primera edició: Novembre 1980.

Darrera edició: Dissetena, Abril 2001

Premis: Premi de la Crítica "Serra d'Or" 1981.

ISBN: 84-7727330-8.

Copyright: © 1980 by Joaquim Monzó.

INDEX

Introducció a l'autor i l'obra.....2

Petit resum i comentari del llibre.....2

Conte 1.....2

Conte 2.....3

Conte 3.....	3
Conte 4.....	4
Conte 5.....	4
Conte 6.....	4
Conte 7.....	5
Conte 8.....	5
Conte 9.....	6
Conte 10.....	6
Conte 11.....	7
Conte 12.....	7
Conte 13.....	7
Conte 14.....	9
Conte 15.....	9
Aspectes mes interessants.....	9
Conclusio personal.....	9
Index de capituls i fitxa del llibre.....	10